

ректора ни прѣподава Философията, Риториката и Богословието, а останжалитѣ учитѣли сѣ прѣподаватели на по-долнитѣ классове. Припадни, прочее, съ молба на тѣзи добри хора, хазѣрь сега сѣ дошли въ Цариградъ, помоли се и на фабрикаджията, Добря и Лазара, които основаватъ въ Сливенъ фабрика за сукна и азъ се надѣвамъ, че нѣма да ти откажѣтъ, таквози едно ничтожно количество, а че да додешъ и ти тамъ и азъ вѣрвамъ, че ще те опрѣдѣлѣтъ въ ежиятъ мой классъ. Тамъ има и други българчета отъ Котелъ и други мѣста: Матѣй Хаджи Петровъ въ по-доленъ классъ отъ мене и Захария Котленинъ, двама Захариевци отъ Самоковъ и пр. и пр. Този съвѣтъ на Савва (Сжбѣя Стойковъ, който бѣше облѣченъ въ Котленски дрѣхи, но не потури, ами чинтени, платнени боядисани гащи, които по Цариградеки се считахъ за по-благородни и съ ширефе, поясъ обвитъ връхъ феса на главата) ми направи дълбоко впечатление и азъ се заловихъ на здраво, за да сполучѣ да идѣ въ Куручешме. За то обиколихъ два, три пѣтя Кутуджиханъ, Балкапанъ, молихъ, гуждахъ други да ходатайствуватъ и най-сетнѣ сполучихъ да ми дава Х. Георги Х. Каневъ по 20 гроша на мѣсецъ чрѣзъ Челеби Стратакя, а Добри Фабрикаджията по 25 гроша мѣсечно чрѣзъ Лазара Газибаровъ, писаря си (Клуцухорчанина). За това се зарадва и настоя Челеби Стратаки (ако и да негодуваше съпругата му, че единародния ѣ и разглѣзенъ синъ остава самъ и не ще има прилѣженъ другаръ) и проводи брата си Челеби Юргакя, да ме прѣдстави на главния Епитропъ, Митрополита (защото патронъ и настоятелство на това училище бѣше Святия Синодъ съ Патриарха и отъ тамъ си земахъ платитѣ всичкитѣ учители, Директора 1000 гроша на мѣсецъ, първостепеннитѣ учители по 500 гроша, а второстепеннитѣ по 300 гроша на мѣсеца, а 1000 гроша тогава се глѣдахъ, като 1000 лева почти, а 500 гроша, като 500 лева и пр.), който му даде